

رساله سوم یوحنا

The Third Epistle of John

تفسیر کتاب مقدس برای ایمانداران

نوشته

ویلیام مک دونالد

www.muhammadanism.org

January 18, 2008

Farsi

این کتاب تفسیری به منظور درک مفاهیم موجود در کتاب مقدس به رشته تحریر در آمده است. در شیوهی نگارش این کتاب سعی بر آن بوده است که از اصول صحیح فن تفسیر بهره جسته و ضمن وفادار بودن به اصول تفسیرمچنان متنی ساده و روان را ارائه نماید. بنابراین، کتاب حاضر انتخاب شایسته ای خواهد بود برای مطالعات انفرادی و گروهی کتاب مقدس.

Believer's Bible Commentary

by

William MacDonald

This is a Bible commentary that makes the riches of God's Word clear and easy for you to understand. It is written in a warm, reverent, and devout and scholarly style. It is a good choice for your personal devotions and Bible study.

© 1995 by William MacDonald., *Believer's Bible Commentary*,
Thomas Nelson Publishers, Nashville, TN, pp. 2383.

— All Rights Reserved —

مقدمه

«روي هم رفته اين نگاه اجمالي پاياني به زندگي مسيحي در دوران رسولان، نگاهی است به زندگي که شاگردان در مورد آن مردد هستند. توضیح مسائل زندگي مسيحي در آن دوره رسولان به طور جز جز مکشوف نشده، ولي به آزادي و قدرت رشد ايمان ايشان شهادت مي‌دهد.» — بي. اف. وستکات (B. F. Westcott)

الف) جایگاه منحصر به فرد در میان کتب مقدس

حتي سوم یوحنا، کوتاهترین کتاب عهدجدید (فقط يك خط از دوم یوحنا در متن اصلي کمتر دارد)، نشان مي‌دهد که همه نوشته‌هاي مقدس سودمند هستند. مثل دوم یوحنا، اين رساله نیز دارای کلمات کلیدی محبت و راستي است. ولي بر خلاف دوم یوحنا، که ثابت ماندن در محبت در سرباز زدن از مشارکت با کسانی که راستي را تعلیم نمی‌دهند، نشان مي‌دهد، رساله سوم یوحنا دلسوزي و شفقت و محبت را در کمک به کسانی که هدایت راستي بیرون رفته اند نشان مي‌دهد.

ب) نویسنده

شواهد خارجی سوم یوحنا مشابه دوم یوحنا است. این نامه‌ها آنقدر کوتاه هستند و چنان شخصی که آسان است بدانیم چرا شواهد خارجی زیادی مثل اول یوحنا از آنها در دسترس قرار ندارد.

اوريجن و ایربئوس از سوم یوحنا در کتاب‌هاي جدای خود نام برده‌اند. کلمنت و دیونیسیوس هر دو از اسکنریه سوم یوحنا را چنانچه کایریل از اورشلیم پذیرفت، پذیرفتند. کانون موراتوري در این زمینه زیاد واضح نیست.

شواهد داخلی بسیاری شبیه دوم یوحنا است و واضحاً به اول یوحنا نیز شباهت دارند. هر سه این نامه‌ها در کنار هم سندیت دیگری از هر يك به دست مي‌دهند.

هیچ دلیلی لزوماً برای شك کردن به نظریه روایتی که یوحناي رسول رساله سوم یوحنا را نوشته است وجود ندارد چنانچه در مورد دو رساله دیگران صادق است.

ج) تاریخ نگارش

چنانچه در مورد دو رساله دیگر صدق می‌کرد، دو زمان برای این نامه در نظر گرفته می‌شود. اگر یوحنا از اورشلیم و پیش از ویرانی آن شهر این نامه‌ها را نوشته زمانی در حدود 60 میلادی درست به نظر می‌آید. محققین بیشتر با این نظریه موافق هستند که او این نامه را در زمانی که در افسس خدمت می‌کرد نوشته است. پس زمانی در حدود 85 - 90 میلادی به طور عمومی مورد پذیرش قرار گرفته است.

(د) پس زمینه و موضوع

پشت پرده تاریخی این نامه به ما دیدی واضح از زندگی کلیسایی نیمه دوم قرن اول میلادی به دست می‌دهد. یوحنا رسول با چند حرکت مختصر قلم سه شخصیت را مطرح می‌سازد: نمایش مهمان نواز و روحانی، دیمیتریوس ستودنی، دیوترفیس جاه طلب و بدنام. دیوترفیس می‌تواند نمایانگر شخصیت خودخواهی باشد که می‌تواند در هر ساختاری کلیسایی وجود داشته باشد. از طرفی دیگر، او می‌تواند نشان دهنده اشخاصی باشد که تمایل دارند بر جماعت پیشوایی و رهبری کنند. این نامه سبب تمایل به روند سلطنت اسقف (حکم یک ناظر ارشد یا اسقف اعظم) در قرن دوم و پس از آن شد.

طرح کلی رساله اول یوحنا

1. سلامها (آیات 1-4)
2. غایوس دیندار (آیات 5-8)
3. دیوترفیس دیکتاتور (آیات 9-11)
4. دیمیتریوس پارسا (آیه 12)
5. نقشه و دعای یوحنا رسول (آیات 13، 14)

تفسیر

1. سلامها (آیات 1-4)

آیه 1 یوحنا رسول مثل رساله دوم از خودش به عنوان یک پیر سخن می‌گوید. او نامه را خطاب غایوس حبیب می‌نویسد که او را در راستی محبت می‌نماید. اگر چه ما نمی‌دانیم آیا این همان غایوس است که در رومیان 23:16 یا در اعمال 4:20 به وی اشاره شده است، جالب است که راجع به چنین شخصی در این آیات کم سوم یوحنا بیاموزیم. اولاً، ما اینطور استنباط می‌کنیم که او یک ایماندار محبوب است، مردی که زندگیش را دیگر مسیحیان می‌ستودند.

آیه 2 ولی احتمالاً او جسم چندان سالمی نداشته است از آنجا که یوحنا دعا می‌کند که او از لحاظ جسمانی کامیاب و تندرست شود. وقتی یوحنا می‌گوید دعا می‌کنم که در هر وجه کامیاب باشی بدون شك دارد به سلامتی و کامیابی جسمی او فکر می‌کند. او با استفاده از عبارت تندرست نشان می‌دهد که دارد از وضعیت جسمانی غایوس صحبت می‌کند. آیا ما می‌خواهیم که وضعیت جسمانی‌مان با روحانی‌مان مطابقت داشته باشد؟ آیا این حقیقتاً ناراحت کننده نیست که ما از بدن‌مان بیش از روح‌مان مراقبت کنیم؟

مایر (F. B. Meyer) به طور کنایه آمیز گفته است:

پسندیده نیست که دعای آیه 2 را برای همه دوستانمان بیان کنیم، چون اگر بدنهای ایشان مطابق با شرایط روحانی‌شان نباشد، به یکباره ممکن است به مریضی جسمی مبتلا شوند.

آیه 2 واضحاً با این تعلیم که بسیاری آن را «درمان اعتقادی» می‌نامند در تناقض است. این اشخاص همه بیماریها را به گناه مربوط می‌دانند و اگر شخصی شفا نیافته است آنها این نتیجه گناه و کم ایمانی او می‌دانند. این مطمئناً در مورد غایوس صدق نمی‌کرد. وضعیت روحانی او خوب بود ولی وضعیت جسمانی‌اش چندان خوب نبود. این نشان می‌دهد که وضعیت روحانی یک شخصی نمی‌تواند از وضعیت جسمی‌اش مورد بحث قرار گیرد.

آیه 3 یوحنا رسول بسیار شاد شده بود از اینکه برادران مشخصی آمده و برآستی او شهادت داده بودند و به یوحنا گفته بودند که غایوس در راستی سلوک می‌کند. این بسیاری عالی است که ما در خود راستی داشته باشیم ولی این بهتر است که این راستی در زندگی‌مان جسم بپوشد. ما فقط نباید از راستی طرفداری نماییم بلکه اجازه دهیم که در ما ساکن شود. انسانها ترجیح می‌دهند موعظه‌ای را ببینند تا اینکه آنرا بشنوند. هیچ چیز بیش از یک زندگی مقدس در نظر خدا در هیچ دورانی به حساب نمی‌آمده است.

آیه 4 بسیار مهم بود که یوحنا این را بگوید: «مرا بیش از این شادی نیست که بشنوم که فرزندانم در راستی سلوک می‌نمایند». شاید اکثر ما در فکر صید جانها به عنوان خوشی عظیم زندگی مسیح‌مان باشیم، و این به راستی فوق‌العاده است که ببینیم مردان و زنان از ملکوت ظلمت به ملکوت پسر حبیب خدا منتقل می‌شوند. ولی چه کسی می‌تواند درد قلبی را که میدبیند شخصی ادعای مسیحیت کرد ولی به زندگی گذشته‌اش برگشته است را بسنجد؟ این مثل یک خوک شسته شده است که به گل باز می‌گردد و مثل سگی است که به قی خود بر می‌گردد. از طرفی دیگر، چقدر هیجان‌انگیز است که ببینیم فرزندان روحانی برای خداوند غیور بوده و از فیض به فیض در حرکت هستند. این مجدداً به اهمیت کار دنباله دار و تلاشهای بشارتی ما بر می‌گردد.

2. غایوس دیندار (آیات 5-8)

آیه 5 غایوس خوشی خاصی در باز گذاشتن در خانه‌اش به روی کسانی که انجیل را موعظه می‌کردند یافته بود. او مهمان نواز بود و نه فقط نسبت به کسانی که می‌شناخت بلکه به غریبان نیز. یوحنا می‌گوید که او در خدمت وفادار است. از عهد جدید مکشوف می‌شود که مهمان نوازی از نظر خدا بسیار حائز اهمیت است. اگر ما قوم خدا را پیروانیم، مثل این است که خود خداوند را پیروانده ایم (متی 25:40). از طرفی دیگر، خدمت نکردن به خادمین او مثل خدمت نکردن به خود وی می‌باشد (متی 25:45). از طریق مهمان نوازی غریبه‌ها، «بعضی نادانسته فرشتگان را ضیافت کردند» (عبر 13:2). بسیاری می‌توانند شهادت دهند که از طریق مهمان نوازی، وعده غذای ایشان به یک عشای ربانی تبدیل شده (لوقا 24:29-35 را نگاه کنید)، بچه‌ها تغییر گرایش داده، و خانواده‌ها به خداوند نزدیکتر شده‌اند.

آیه 6 در اینجا پاداشها مطرح شده اند. مهربانی غایوس برای همه کلیسا شناخته شده بود. ولی از آن فراتر، اسم او برای همیشه در کلام مقدس خدا به عنوان شخصی که خانه اش و خانه دلش برای مهمان نوازی باز بود شب شده است. و حتی فراتر از این، غایوس در برابر مسند داوری مسیح پاداش دریافت خواهد کرد چون «آنکه نبیای را به اسم پذیرد، اجرت نبی یابد» (متی 10:41). او به جهت تک تک واعظین که بدیشان خدمت نمود پاداش خواهد گرفت. این نکته خوبی است که بدان اشاره کنیم خصوصاً برای کسانی که نمی‌توانند موعظه کنند: شما می‌توانید پاداشی را که واعظین می‌باید بوسیله مهمان نوازی به واعظین در نام خداوند بدست آورید. خدا همه اعمال شما را پاداش خواهد داد! مهربانی او تاجی خواهد بود بر سر مهربانی انسانها.

حالا یوحنا به غایوس یادآوری می‌کند که هرگاه ایشان را به طور شایسته خدا بدرقه کنی، نیکویی می‌نمایی. این یعنی نه فقط یک خداحافظی دوستانه بلکه با آذوقه کافی. این امر مطمئناً معیار ولایی برای ماست تا چیزهای مادی خود را با کسانی که موعظه می‌کنند و تعلیم می‌دهند سهم شویم.

آیه 7 دلیل خاصی که بر طبق آن غایوس باید به این واعظین و مبشرین سیار کمک کند این است: زیرا که به جهت اسم او بیرون رفتند و از امتها چیزی نمی‌گیرند. این انسانها تنها برای رفع احتیاجات خود به خداوند نگاه می‌کردند. آنها از نجات نیافتگان چیزی دریافت نمی‌کردند. گرفتن کمک از بی‌ایمانان یعنی نشان دادن اینکه آقایان خیلی فقیر است و نمی‌تواند ایشان را پروراند. این امر همچنین می‌تواند باعث شود نجات یافتگان عدالت کاذبی را به حساب خود واریز کنند. این آیه می‌تواند توبیخی باشد برای روشهای درآمدزایی مسیحیان امروزی! و چقدر این امر می‌تواند به طور خاص ما را ملزم کند تا نسبت به کسانی که به جهت خدمت خداوند در ایمان به خدای زنده بیرون می‌روند و کسانی که احتیاجاتشان را فقط از خداوند می‌خواهند و بس، مهمان‌نواز و خدمتگزار باشیم.

آیه 8 پس بر ما واجب است که چنین کارکنان راستی را بپذیریم. پذیرفتن ایشان یعنی انجام هر کاری که از دستمان بر می‌آید برای کمک به ایشان، چون وقتی ما این کار را انجام می‌دهیم در واقع به پیشروی راستی کمک می‌کنیم.

3. دیوترفیس دیکتاتور (آیات 9-11)

آیه 9) احتمالاً یوحنا نامه‌ای مثل این به کلیسا نوشته بوده ولی توسط مردی به نام دیوترفیس مورد قبول پذیرش قرار نگرفته. دیوترفیس احتمالاً شخصی دیکتاتور در جماعت کلیسایی بوده است که به گزافه خود را بسیار مهم می‌پنداشته است. گناه او غرور جاه و مقام بود، یک خودپرستی بی‌حد، و یک حسادت خشن نسبت به آنچه که او آنرا حق خود می‌دانسته است — حقی که بی شک وی بعنوان مسئول کلیسای محلی از آن دفاع کرده است. دیوترفیس فراموش کرده بود که مسیح سر کلیسا است — اگر او

اصلاً چنین چیزی را می‌دانست! او فراموش کرده بود که روح القدس قائم مقام یا نماینده مسیح در کلیسا است. هیچ انسانی حق ندارد حکم کند، تصمیم بگیرد، قبول کند یا از قبول کردن سرباز زند. چنین هدایتی مثل روش کلیسای کاتولیک رومی است و خدا از آن تنفر دارد. بدون شک دیوترفیس رفتار خود را در زمینه مخالفت با ناراستی را بهانه قرار می‌داد ولی این البته یک دروغ بود! او با قبول نکردن یوحنا رسول غدر و بهانه‌ای برای ناراستی خود در قبال خدا پیدا کرده بود. و نه فقط یوحنا، بلکه دیگر برادران نیز به ستوه آورده بود.

آیه 10 او نه فقط از قبول کردن این ایماندارن حقیقی سرباز می‌زد بلکه آنانی که او را قبول نداشتند از کلیسا اخراج می‌نمود. او یک مخلوق قدرت طلب بوده، که به سخنان ناشایست بر خادمین حقیقی خدا یاوه گویی می‌کرده است. یوحنا در حین ملاقات بعدی خود با جماعت کلیسایی او را به یاد خواهد آورد! چنین پاپ‌هایی خود محوری نمی‌توانند به سادگی از نظر کلام خدا قیصر در بروند. پیشروی ایشان در قدرت بستگی به ملاقات‌های مخفی و سلطنت ترس و رعب دارد.

آیه 11 غایوس تشویق شده است تا از چنین رفتار بدی دوری کرده و به نیکویی اقتدا نماید. اعمال نیکو شاهی هستند بر ازتباط با خدا. یوحنا رسول به نظر می‌آید بدین وسیله در قبر شکهایی را که مورد وضعیت روحانی دیوترفیس وجود داشت باز می‌کند.

4. دیمتریوس پارسا (آیه 12)

شاید دیمتریوس حمل کننده این نامه باشد. در هر حال، او شهادتی از خود بر جای گذاشته بود که همه مردم و خود راستی بر او شهادت می‌دهند که اعمالش نیکو بوده است. اف. بی. هول (F. B. Hole) می‌گوید:

«توجه داشته باشید که او به راستی شهادت نمی‌دهد، بلکه راستی به او شهادت می‌دهد. دیمتریوس معیاری نبود که راستی بوسیله او سنجیده شود. راستی معیاری بود که او بوسیله آن سنجیده شد؛ و او از این سنجش، بی‌روز بیرون آمد.

5. نقشه و دعای یوحنا رسول (آیات 13، 14)

یوحنا به همان شکلی که نامه دومش را به پایان رساند نامه سومش را نیز به پایان می‌رساند — به تأخیر انداختن ادامه بحث تا زمان ملاقات رودررو. ما برای این نامه‌ها به او مدیونیم، چون این نامه‌ها به ما از زندگی مسیحیت در روزهای اولیه آن بصیرت می‌دهند و شکل‌گیری سریع قوم خدا را به ما نشان می‌دهند. به زودی ما رودررو در آسمان با هم در این باره سخن می‌گوییم، و سپس به طور کامل ابهامات مکاشفه آسمانی را درک خواهیم کرد.